

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 18, II. пов.
 Контракт почт. шпал. 26.726.
 Адреса тел.: „Діло—Львів“.
 Число телефонів 565.
 Рукописи редакція не повертає.

ПЕРЕДПЛАТИ
 в Австро-Угорщині:
 місечно 5— К.
 чвертьрічно 15—
 піврічно 30—
 річно 60—
 у Львові (без доставки):
 місечно 4— К.
 чвертьрічно 12—
 піврічно 24—
 річно 48—
 в Швейцарії:
 піврічно 20— Ш.
 річно 40—
 За зміну адреси повідомити за 10 днів.

Ціна оголошень:
 За кожну лінійку, розміщену в першому номері, вартість 100 с., в наступних номерах 150 с., в наступних номерах 150 с., в наступних номерах 150 с., в наступних номерах 150 с.
 За кожну лінійку, розміщену в наступних номерах, вартість 100 с., в наступних номерах 150 с., в наступних номерах 150 с., в наступних номерах 150 с.
 За кожну лінійку, розміщену в наступних номерах, вартість 100 с., в наступних номерах 150 с., в наступних номерах 150 с., в наступних номерах 150 с.
 За кожну лінійку, розміщену в наступних номерах, вартість 100 с., в наступних номерах 150 с., в наступних номерах 150 с., в наступних номерах 150 с.

Видає: Видавничий завод „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Степан Пашкевич.

Наше положення в Австрії.

Львів 26. липня 1918.

Мало вже видимий, нагаданий і пророцтвий знак того курсу, яким римаючи круги хотять вести австрійську державу і наш народ в сій державі. Символом цього славного курсу з одної сторони навчання п. Гуссарєка, з другої сторони іменування нового міністра „для Галичини“ — Пелюка.

На місце політично слабкого, правдо, та боді особисто також і для України д-ра Яхельського д-р Зайдлера прийшов з волі Керенського п. Гуссарєк, котрому українське громадянство завдячує кінцями етап української університетської справи, календарну реформу і ще кілька подібних справ у польсько-хемічній сфері.

А міністерство „для Галичини“, яке в дійсності є міністерством „Галичини для Польщі“, символ і органом відомим в міжнародній правно-державних гарвах українського

— се міністерство знов

обладане Пелюком. Найнеправдливійші, дурні мислювальні рівноправності відповідалі демократичній українській стороні, щоб нарешті се міністерство, як орган засадничо протипольський, знав, — відбився і сам разом від глухих ушей керівників Австрії й держителів нашого народу.

Вставалося на сніх людський всі ми, заті дурни себе віражем „обнови“ Австрії в невчасній душі і вводили себе надіями, що в Австрії може настати коментар пануванню наших історичних суверенів над нашим народом і нашою землею. Ними вже кождому врозуміло: все є не старому і буде по старому — аж до тіля.

Неврозуміло одні тільки: що робить у кабінеті Гуссарєка-Галіцького п. Гербачевський? Нема в українській громаді ні одної людини, яка не ставила б собі цього питання. Нема нікого, хто привисував би п. проф. д-р Гербачевському таку високую міру хисту, досвіду й знань політичних, щоб він силою своєї індивідуальності політичної міг бодай в дрібній частці вразити польсько-гуссарєківську систему. Невже в проф. Гербачевського є якісь сумніви щодо цього, що він своїм українським іменем дає перед австрійським світом і перед заграничною відміру для удержання ілюзії, менавч-то український народ справді належав в Австрії до народів х. зв. намішних, себто таких, на котрих свідас відповідалість за все, що в області внутрішньої політики діється в сій державі? Наше нам давати керу такій ілюзією? Наше нам перед виграницею ходити в

такій сумнівній сфері. На що нам давати відповідальність за австрійську політику, — нам, котрі живемо під хороненням і концесіона-

рним Австрією польським самовладством? І коли Австрія робить супроти українського народу в Галичині і на Україні — те, що робить її

Українська армія.

(УДТА). Київ, 19. липня 1918.

Київський губернський командант видав з дня 14. липня 1918 даний наказ:

Приведу наказ Яхельського пана Гетьмана всієї України про повелення командант фронтової тенор в Києві Сердюковській дивізії:

Наказує зробити на підставі вказівки в обов'язковій повноті, встановленої в Українській державі, з наступними відомостями: а) з числа молодих людей родившихся в 1899 році в липні місяці, що належать до кадрику в есені біжучого року, зробити потрібний набір в кількості 5.000 чоловік, кількість призначити для кожного повіту встановлюється міністерством внутрішніх справ по згоді з військовим міністерством; б) з приводу того, що вказаний заклик відбується до закінчення польових робіт, молодих людей, вказаного віку, належить набирати в таких селях, в котрих відсутність одного робітника від час жнив не відібється на

продажкою робіт; в) крім родинних в 1899 році в дієвню кількість вказаного контингенту можуть бути включені молоді люди від 18 до 25 літ, задовольняючи умовам 2 т. і з тих, котрі належать до закауку біжучого року. На випадок їх особистого бажання всі молоді люди обов'язані будуть прислужити певні строки дійсної служби, встановленої для армії Української держави, себто в піхоті, артилерії, морі кінної — 2 роки, а в другий видок військ 3 роки; г) точний перелік заклику в Київі міністер внутрішніх справ встановить по згоді з військовим міністерством. Підписав Гетьман всієї України Павло Скоропадський.

Згідно наказу Яхельського пана Гетьмана залик вказаних молодих людей буде зроблено не 6, а 31. липня цього року. Прийнятті в дієвню повинні явитися не пізніш 6. серпня цього року.

Висилка Мілюкова з Києва.

„Відродження“ повідомляє: На засіданні ради міністрів 17. липня доложено буде записку одного українського громадського діяча про московських кадетів. В записці говориться, що перебуваючи на Україні, кадети, на чолі з Мілюковим, роблять шкодливі для самостійної України вчинки й ведуть протипольську агітацію. Через те, українські діячі радили в записці вислати московських кадетів. Давкі міністри підтримували цю думку, а міністри кадети радили одкинути її. Сувереніки мало не довели до міністерської кризи, але кадети зрештою поступились. Тепер Мілюков та його однодумці вляті під догляд і першим потягом вони мають бути вислані за межі України.

Новий кабінет.

Львів, 26. липня 1918.

Кабінет бар. Гуссарєка готовий. Членами його стали державні міністри з чинком польських міністрів Цвільського і Твардовського; на їх місце увійшли до кабінету Мадельський і Галіцький, перший як міністер освіти, другий як міністер „для Галичини“. Остав так в новім правительстві міністер Український д-р Гербачевський, задержуючи свій давній ресурс.

Серед нової більшови, яка склалась довкола нового міністерства не стало двох груп: німецьких радикалів й Українців. Німецькі радикали стоять твердо при своїм керівництві делегатом, щоб новий шеф кабінету зложив обов'язкову його заяву про здержання німецького політичного курсу, веденого д-ром Зайдлером; ся заява мала би бути об'єктом програми примовки бар. Гуссарєка, яку він виспровадить в парламенті. Бар. Гуссарєк відказується дати таке виречення і німецькі радикали під проводом неслів Тайфла, Пана і Гумбера заявляють, що голосувати муля проти бюджетової пропозиції, не відмовляючи впродім державі весняних кредитів.

Супроти Українців об'єднують нового ірредикта міністрів його прота-українські політичні вигуки за часів міністерства гр. Штірца.

Польонофільські настрої бар. Гуссарєка прихилили для нього відразу свідаті польського кола, яке одне голосило на засіданню, відбу-тій 24. с. м., рішення голосувати за державнимі компетенціями. До такого рішення, яке радикально зривало в державі тактику польського кола, душі спонукали Пелюка ще інші причини, яких глядатим треба у відношенню бар. Гуссарєка до питання про поділ Галичини.

Про становище Українців одержали відомості деякі з українських послів цієї інформації: На нашім засіданні дня 24. с. м. порішили наш кабінет перейти до епозиції проти правительств бар. Гуссарєка. З нашого рішення слідує, що ми до нового президента міністрів не маємо найменшого довіря і тому відмовимо йому бюджету і інших державних компетенцій. Бар. Гуссарєк не був ніколи нашим довіря і трудно, щоб він ним став коли — побудь, бо його кенте надто обтяжене. Гуссарєк в час як був міністром освіти висловив свої верою відношенні супроти України, за те робив для Пелюка все. На бажання Пелюка не свелив він наших делегатів до українського університету, він хотів теж ма бажання Пелюка вивести галицький какадар та усунути киряницю, а на її місце ввести уживання латинської язубки; на шасте дитини його переговори в Пелюка ми розбилися наслідком нашого енергійного протесту. Найбільше (?) однак обтяжує бар. Гуссарєка в наших очах факт, що він належав до кабінету гр. Штірца, який вправі на основі §. 14. Коли Пелюка, які все піддержують, що вони не стерплять порушення конституції, не виступають проти бар. Гуссарєка, те видно з того, що вони багате не нім свідчать се. Се ще одна причина більше, щоб ми суверені бар. Гуссарєка поведилися з найбільшим нездоволенням.

Народний фонд.

Зібрані данки належить передати до Краєвого Союзу кредитового у Львові, Ринок ч. 10. ч. шл. кв. 5000.

